

Μία πρωτοποριακή μουσική εργασία έχει ξεκινήσει εδώ και 8 χρόνια ο συμπάροικος μουσικοσυνθέτης, Βαγγέλης Παπαγεωργίου, καθώς «ντύνει» μουσικά την διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων με ύμνους που έχουν μουσικές αναφορές στη χώρα που κάθε 4 χρόνια τους φιλοξενεί. Η αρχή έγινε με τους Αγώνες της Αθήνας, συνεχίσθηκε το 2008 με τους Αγώνες του Πεκίνου και φτάνει μέχρι σήμερα όπου ο Βαγγέλης Παπαγεωργίου έχει γράψει τον ύμνο των Ολυμπιακών Αγώνων του Λονδίνου. Είναι ο μοναδικός καλλιτέχνης στον κόσμο που έχει εμπνευσθεί και κάνει κάτι ανάλογο, πρωτοπορώντας μοναδικά. Ο συγκεκριμένος ύμνος θα επιδοθεί στην αγγλική πρεσβεία στην Αυστραλία και θα αποσταλεί σαν δώρο στην Ολυμπιακή Ομάδα της Μεγάλης Βρετανίας. Από εκεί και πέρα θα τραβήξει τον δρόμο του, ο οποίος ευχόμαστε ολόψυχα να είναι μεγάλος κι επιτυχημένος.

Ο ΚΟΣΜΟΣ σας παρουσιάζει σήμερα με χαρά κι ιδιαίτερη τιμή την προσπάθεια αυτή του συμπάροικου καλλιτέχνη.

Βαγγέλη, πως ξεκίνησες να ασχολείσαι με τους Ολυμπιακούς ύμνους:

«Πριν από τους Ολυμπιακούς Αγώνες του Σίδνεϊ το 2000 είχα κάνει μία μεγάλη συναυλία-αφιέρωμα στα 2.500 χρόνια της ελληνικής μουσικής. Τελιώνοντας αυτό προσπάθησα να δω τι συμβαίνει στον κόσμο από πλευράς μουσικής όταν διεξάγονται σε κάποια χώρα οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Μεγάλα ονόματα εμφανίζονται στις τελετές έναρξης και λήξης, αλλά δεν μπορεί να συμμετάσχει ένας απλός μουσικός. Αντιλήφθηκα ότι δεν γράφονται τραγούδια για τα συμβάν αυτά που λαμβάνει χώρα κάθε τέσσερα χρόνια.

Πριν τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας είχα πάρει κάποιους στίχους της Μερσίνας Τζιαφέρη, τους οποίους έκανα τραγούδι. Ήταν λόγια νοσταλγίας για τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας. Η μουσική ήταν εντελώς ελληνική, συρτός και ζεϊμπέκικος. Στη συνέχεια έφαξα στο διαδίκτυο για να βρω πι υπάρχει σχετικά με τους Ολυμπιακούς Αγώνες και διαπίστωσα ότι υπήρχε μεγάλο κενό. Τα τραγούδια που γράφονται είναι για την χώρα του κάθε μουσικού που τα γράφει, αλλά όχι για αυτό καθεαυτό το γεγονός της τέλεσης των Ολυμπιακών Αγώνων στη χώρα τους. Ακόμη και σήμερα το κενό είναι οιφθαλμοφανέστατο. Μόνο εγώ έχω κάνει κάτι σχετικό κι είμαι σαν τον μονόφθαλμο ανάμεσα στους τυφλούς. Ξεκίνησα με τον ύμνο των Αγώνων της Αθήνας και συνέχισα το 2008 με τον ύμνο για τους Αγώνες του Πεκίνου. Εκεί έβαλα όλο μου την ψυχή, γράφαψα και τους στίχους και συνέδεσα την

ΚοσμοΠΟΛΙΤΙΚΑ

Γράφει ο Παναγιώτης Νικολάου

Το cd με τον ύμνο του Βαγγέλη Παπαγεωργίου για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του Πεκίνου το 2008

κός, είναι ή κατά πόσο στέκει απολίπιστος, Βάρβαρος, ανάρμοστος και φάλτος. Δηλαδή, όλα καταλήγουν στην έννοια της μουσικής. Θέλω να σημειώσω πως δεν είμαι επαγγελματίας μουσικός, αλλά ερασιτέχνης, με την αρχαία έννοια του όρου, δηλαδή εραστής της τέχνης. Οι σημερινοί επαγγελματίες δεν έχουν καμία σχέση με αυτό, παρά μόνο με τα χρήματα. Όπως ξέρεις, στην αρχαιότητα παιζόταν μουσική κατά την διάρκεια των Ολυμπιακών αγώνων. Υπήρχαν τότε δύο είδη μουσικών, οι Χρηματίτες κι οι Στεφανίτες. Οι Χρηματίτες πληρώνονταν για να παιζούν μουσική προς διασκέδαση του κοινού, ενώ οι Στεφανίτες διαγωνίζονταν μουσικά για τη νίκη και το Ολυμπιακό στεφάνι ελιάς. Όπως καταλαβαίνεις Παναγιώτη, θα πρέπει να είμαι ο μοναδικός Στεφανίτης σήμερα στον κόσμο».

Είναι γνωστό ότι ασχολείσαι εδώ και πολλά χρόνια με τα καλλιτεχνικά κοινά της παροικίας:

«Εκτός της πολιτικής. Ο μουσικοσυνθέτης, αυτός που βάζει κάτω την ψυχή του κι ορματίζεται για να συνθέσει μουσική, δεν ασχολείται άμεσα με την πολιτική αλλά είναι ο μόνος πολίτης που αντιδρά άμεσα στα πολιτικά δρώμενα. Για όσα γράφει έχει επρεσθεί άμεσα από όσα συμβαίνουν γύρω του. Είναι ο μόνος που υπέυθυνα εναντιώνεται στα πολιτικά δρώμενα. Ο μουσικοσυνθέτης αντιλαμβάνεται τις καταστάσεις γύρω του και τις αποτυπώνει με νότες. Κανένας δεν μπορεί να τον βοηθήσει, αλλά και κανένας δεν μπορεί να τον εμποδίσει, ελέγχει περιορίσει. Είναι μόνος του, σαν μονομάχος στην αρένα».

Σου ευχόμαστε καλή επιτυχία.

«Θέλω να ευχαριστήσω τον ΚΟΣΜΟ, αλλά και σένα προσωπικά Παναγιώτη, για την τιμή που μου κάνετε, αλλά και για τη βοήθεια προς τους καλλιτέχνες της παροικίας. Είμαι ευτυχισμένος γιατί γνωρίζομαστε πολλά χρόνια κι αυτό με κάνει να νοιάθω πολύ πιο άνετα. Θέλω να σημειώσω πως όλοι μας λέμε για την δημιουργία ενός πολιτιστικού κέντρου στην παροικία. Εκλιπαρώ να δοθεί σημασία και προσοχή στους καλλιτέχνες της παροικίας μας και σήμερα. Δηλαδή μέχρι να γίνει αυτό το περίφημο πολιτιστικό κέντρο - κάτι που το ακούω εδώ και 30 χρόνια - οι καλλιτέχνες πρέπει να εξαφανιστούν; Πρέπει να περιμένουν μέχρι να δημιουργηθεί αυτό το κέντρο; Πρέπει να ενεργοποιηθεί ο κόσμος».

Θα επανέλθουμε μελλοντικά στο ίδιο θέμα με περισσότερες λεπτομέρειες.

Μιχάλης Πλατύρραχος

Παρουσιάζουμε σήμερα άλλη μία συνέντευξη από ένα ενεργό κι άξιο μέλος της παροικίας μας, τον Μιχάλη Πλατύρραχο. Ο συγκεκριμένος καλλιτέχνης είναι γνωστός για την αγάπη του για την Κρήτη, τις παραδόσεις, τα ήθη και τα έθιμα του λαού μας και μας συγκίνει με τις απόψεις του και την άπταιστη γνώση της ελληνικής γλώσσας, παρότι γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Σίδνεϊ. Έχουμε γράψει... τόμους για την οποδιάστη και την ανάγκη διατήρησης της γλώσσας μας κι ο Μιχάλης Πλατύρραχος αποτελεί ένα λαμπρό παράδειγμα του πως μπορεί αυτό να επιτευχθεί. Τα ευχολόγια είναι για όλους εύκολα. Το δύσκολο είναι να γίνουν πράξη. Ο ΚΟΣΜΟΣ συνεχίζει και σήμερα να δίνει βήμα και παρουσίαση σε άξια τέκνα της παροικίας, όπως ο Μιχάλης Πλατύρραχος, για να τονίσει έμπρακτα την προσπάθεια που πρέπει να καταβάλλουμε όλοι. Είναι εύκολο να αρθρογραφεί κανείς, το δύσκολο είναι να βρίσκει και να προβάλλει όσους πραγματικά υπηρετούν τη φυλή μας. Δεν θα κουραστούμε να επιμένουμε και θα συνεχίσουμε. Συγχαίρουμε τον Μιχάλη Πλατύρραχο και την οικογένειά του κι ευχόμαστε να υπάρχουν πολλοί άλλοι μιμητές τους.